

# РЕШЕНИЕ

№ 18422

гр. София, 29.05.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в  
публично заседание на 02.05.2025 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ:** Наталия Ангелова

**ЧЛЕНОВЕ:** Ванина Колева  
Мариета Райкова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **2463** по описа за **2025** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), подадена чрез юрисконсулт Д., против решение от 20.12.2024г., с № 5505 на съобщението за изготвени мотиви, постановено по н.а.х.д. № 13458/2024 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 8-ми състав, с което е отменен Електронен фиш [ЕГН] на АПИ, с който на „Артел 22“ ЕООД на основание чл.102, ал.2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) във вр. чл.187а, ал.2, т.3 вр. чл.179, ал.3б от ЗДвП е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2500 лв. за нарушение на чл.10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата (ЗП).

В касационната жалба са изложени доводи за нарушение на материалния закон - касационно основание по смисъла на чл.348, ал.1, т.1 от НПК, вр. чл.63в ЗАНН. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде потвърден издаденият електронен фиш.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се представлява.

Ответникът – „Артел 22“ ЕООД, чрез адв. Н. от САК с писмен отговор оспорва касационната жалба. В съдебно заседание, чрез адвокат – Н. поддържа оспорването и доводите в отговора, представя писмена защита, Позовава се на Решение от 21 ноември 2024г. на Съда на Ес по преюдициално дело С-61/23.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за неоснователност на

касационната жалба.

Административен съд София - град, като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба по наведените в нея касационни основания, предвидени в чл.348, ал.1 от НПК, съгласно разпоредбата на чл.218, ал.1 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1 от ЗАНН, ангажираните по делото доказателства и съобразно закона, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна, срещу съдебен акт подлежащ на касационен контрол пред Административен съд – [населено място].

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Софийски районен съд, въз основа на събраните по реда на НПК доказателства, е установил следната фактическа обстановка:

На 28.08.2023 г. е издаден електронен фиш за това, че на същата дата в 15:49 ч., по път А-6, км 60+705, с посока намаляващ километър, част от Републиканската пътна мрежа, за ППС – Влекач Рено П. с ДК [рег.номер на МПС] не е заплатена дължимата пътна такса по чл.10, ал.1, т.2 ЗП, тъй като за него няма валидна маршрутна карта или тол- декларация за преминаването.

СРС е приел за установена изцяло посочената в ЕФ фактическа обстановка, но от правна страна основателност на жалбата на основание допуснати процесуални нарушения при издаването му – за процесното нарушение АПИ, Националното ТОЛ управление няма процесуална възможност да издава ЕФ и да се отклонява от общия ред за ангажиране на административно-наказателната отговорност по ЗАНН, следвало да бъде съставен акт за установяване на административно нарушение и издадено наказателно постановление. Като второ допуснато процесуално нарушение е посочено допуснато нарушение на правото на защита на санкционираното лице, тъй като в ЕФ липсвало описание на факти, очертаващи елементи от обективната страна на нарушението – не бил посочен какъв е размерът на дължимата такса по чл.10, ал.1, т.2 ЗП, по какъв начин същата е изчислена, данни за изминатото разстояние, тол – сегменти, в които процесното ППС е навлязло, както и какъв е сборът на изчислените тол-сегменти, изложени са съображения за правната уредба на изчисление на тол таксите.

В ЕФ е вписана дължима такса по чл.10б, ал.5 ЗП в размер на 234,00лв., но не можело да се приеме, че съставлявало точно и ясно посочване на размер на дължимата такса, тъй като не било посочено как е формирана посочената стойност. Прието е, че допуснатите нарушения са съществени.

Преценка на касационната инстанция:

Постановеното решение е валидно, допустимо и правилно като резултат, но при следните допълнителни и коригиращи мотиви:

Настоящата инстанция не споделя изводите на СРС, че не е предвидено правомощие на АПИ за издаване на ЕФ за нарушения по чл. 179, ал. 3б ЗДвП. Действително, разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП препраща към чл. 179, ал. 3 ЗДвП, но при систематичното му тълкуване следва, че същото включва и текста на алинея 3б на нормата на чл. 179. Основание за това, съдът намира в чл. 189ж, ал. 7 ЗДвП, според който по отношение на ЕФ за нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б се прилагат разпоредбите на чл. 189, ал. 10 и следва да се прилага за предходните алинеи. Същото следва и от чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, който препраща към чл. 167а, ал. 3 ЗДвП, който от своя страна също препраща към чл. 179, ал. 3б ЗДвП. Подобна препратка по отношение издаването на ЕФ се съдържа и в чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП. Тази техника не изключва волята на законодателя АПИ като национален орган, на който е предоставено правото да събира таксите и управлява националната ТОЛ система, да санкционира нарушението „неплащане на такси“ чрез издаване на ЕФ и на основание чл. 179, ал. 3б от ЗДвП. Плащането на таксите, движението на ППС по платената републиканска пътна мрежа и нарушението се установяват чрез техническо устройство, т.е. без

участието на административен орган, в които случаи, съгласно легалната дефиниция за понятието ЕФ се издава такъв – пар.6, т.63 от Допълнителните разпоредби на Закона за движението по пътищата. Нарушението „неплащане на такса“ не води до отнемане на права, поради което по силата на закона не е изключено издаването на ЕФ за същото нарушение, по арг. от чл.189, ал.4 ЗДвП.

Изменението на чл. 189ж ЗДвП, в сила от 13.02.2024 г. – изрично предвиденото, че при нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение, са в потвърждение на извода за допустимост да бъде издаден ЕФ в казус като процесния, а не обратното. Издаването на акт за установяване на административно нарушение и впоследствие НП не може да изпълни унифицирани изисквания по правото на ЕС във връзка с нарушението „неплащане на такси“.

Така в съдържанието на ЕФ е включено и уведомяване за извършеното нарушение „неплащане на такси“, както изисква уведомлението по приложение II към 24, параграф 2 от Директива (ЕС) 2019/520 на Европейския парламент и на Съвета от 19 март 2019 година за оперативната съвместимост на електронни системи за пътно таксуване и за улесняване на трансграничния обмен на информация за неплащане на пътни такси в Съюза, Обн. L ОВ. бр.91 от 29 март 2019г., в сила към датата на възникване на фактите, описани в процесния ЕФ. Органите на АПИ, като национална структура, която отговаря за събирането на тол-таксите, следва да спазва изискването по чл.24, пар.1 от същата директива. ЕФ като единствен предвиден акт по националното право за нарушението „неплащане на такса“ към процесната дата на нарушението, следва да съдържа и данни, съответстващи на уведомителното писмо по Директивата. Така съгласно чл.24, пар.2 от Директивата, уведомителното писмо въз основа на образца, посочен в приложение II, следва да съдържа данни за следното: информация за естеството, мястото, датата и часа на нарушението „неплащане на пътна такса“, заглавието на текстовете от националното право, чиито разпоредби са нарушени, правото на обжалване и на достъп до информация и съответната санкция и когато е приложимо, данни за уреда, който е използван за установяване на неплащането на пътна такса. Процесният ЕФ съдържа посочените данни, но и нарушение на друга разпоредба по правото на ЕС – относно възможността за освобождаване от административно-наказателна отговорност. В съответствие със задължението за уведомяване по разпоредбата на директива е и предвиденото по чл. 2, пар. 7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019г. относно подробните задължения на доставчиците на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, минималното съдържание на заявлението за област на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, електронните интерфейси, изискванията за съставните елементи на оперативната съвместимост и за отмяна на Решение 2009/750/ЕО: "Доставчиците на европейската услуга за електронно пътно таксуване /ЕУЕПТ/ информират незабавно ползвателите на ЕУЕПТ за всеки случай на недекларирана пътна такса във връзка с неговата сметка и предлагат възможност за отстраняване на нередността преди предприемането на принудителни мерки, когато такава е предвидена съгласно националното законодателство". По националното право АПИ има качеството на национален орган, който събира пътните такси и доставчик на услугата по електронно пътно таксуване, съгласно чл.10, ал. 10, ал. 11 и ал.12 от ЗП. Във всички случаи, отговорността за прилагане на изискванията по правото на ЕС в разглежданата област, е на АПИ – спазването на изискването по чл.24 от Директивата за изпращане на уведомително писмо и прилагане на възможността по чл.2, пар.7 от Регламента за освобождаване от административно-наказателна отговорност при плащане на дължимата такса в определен срок, преди да се

пристъпи към принудителни мерки – налагане на санкция за извършено нарушение „неплащане на пътна такса“ по терминологията, използвана в Директивата.

В казуса по делото с издаването на процесния ЕФ посочените изисквания по процедурата не са изпълнени, тъй като се съдържа уведомяване, че отговорността за нарушението отпада при плащане в 14-дневен срок на компенсаторна такса -в размер на 750 лв. по чл.10, ал.2 ЗП, при дължимата такса за ползване в размер на 234 лв. Посоченото в ЕФ „освобождаване от административнонаказателна отговорност“ не съответства на чл.2, пар.7 от Регламента – на основание плащането на дължимата такса, поради което националната разпоредба е следвало да бъде оставена без приложение още при издаването на ЕФ. Разпоредбите на Регламента са в сила и с пряко приложение в държавите членки - регламентът се прилага от 19.10.2021г. съобр. чл.7 от същия. Доказателствата не установяват АПИ да е предприела действия в изпълнение на такава процедура преди издаването на процесния ЕФ, в случая не е предоставена възможност за освобождаване от отговорност чрез плащане на дължимата такса за заснетото МПС - от 234 лв.

Директива (ЕС) 2019/520 относно изискването за връчване на уведомително писмо и изричното му разграничено от акта за налагане на санкция за нарушението „неплащане на пътна такса“ е транспонирана от българския законодател със ЗИД на ЗП, обн. ДВ, бр. 13/2024 г. В тази връзка са въведените нови разпоредби на чл. 10б, ал. 7-9 ЗП (в сила от 01.01.2024г. и с последващо изменение от 13.02.2024г.), с които в съответствие и с чл. 2, § 7 от Регламента е предвидено изрично уведомяване на собственика или ползвателя на ППС, за което има действащ договор с доставчик на услуга по електронно събиране на такса за изминато разстояние, в случаите на частично или непълно деклариране на тол данни, като на собственика или ползвателя се предоставя възможност да заплати дължимата такса в срок от 14 дни от уведомяването и при заплащане на таксата в този срок не се образува административнонаказателно производство. Съгласно мотивите към законопроекта, измененията имат за цел транспонирането на европейското законодателство относно заплащането на тол таксите и по-конкретно въвеждането на национална уредба, която да кореспондира на чл. 2, § 7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019г.

Поради неспазването на изискването за уведомяване в процесния случай и предоставяне на възможност за плащане с освобождаване от отговорност, произтичащо пряко от цитираните разпоредби на правото на ЕС, процесният ЕФ е издаден при допуснато съществено нарушение на процедурата по реализиране административно-наказателната отговорност.

Също приложената национална санкционна разпоредба с ЕФ не съответства на правото на ЕС, предвид постановеното Решение от 21 ноември 2024г. по преюдициално дело C-61/23. Съгласно същото, член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на „компенсаторна такса“ с фиксиран размер. В случая санкцията по чл. 179, ал. 3б ЗДвП е абсолютно определена, т. е. фиксирана, и не дава възможност за преценка на конкретни факти, които обуславят конкретната тежест на нарушението. За всички нарушения от този вид, независимо дали изцяло не е платена таксата или частично, независимо от изминатите километри и конкретната тежест на пътното превозно

средство е предвиден един и същ размер на наказанието. Поради противоречие на предвиденото в ЗДвП административно наказание с чл. 9а от Директива 1999/62/ЕО, националната санкционна норма следва да бъде оставена също без приложение.

От всичко изложено следва, че процесният фиш е издаден при съществено нарушение на процесуалните правила, всяко от които съставлява самостоятелно основание за отмяната му, което е и постановено с оспореното съдебно решение.

С оглед изложеното, не са налице касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1 НПК, вр. чл. 63в ЗАНН за отмяна на съдебното решение.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН Административен съд София - град, XXVI касационен състав,

**РЕШИ:**

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 20.12.2024г., с № 5505 на съобщението за изготвени мотиви, постановено по н.а.х.д. № 13458/2024 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 8-ми състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: